

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Враца, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стела П. Колчева

при участието на секретаря Бойка Сп. Стефанова
като разгледа докладваното от Стела П. Колчева Административно
наказателно дело № 20221420200904 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. От ЗАНН.Образувано е по жалба на К. Н. К. от гр.Враца против НП№ 22-1795-000176/27.06.2022 г. на Началник група към ОДМВР-Враца, РУ-Враца, с което за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП са наложени административни наказания: глоба от 200.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 ЗДвП. В жалбата, поддържана и в съдебно заседание, както и в допълнителна писмена защита се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на обжалваното НП, поради допуснати множество нарушения на материалния и процесуален закон и несъставомерност на вмененото нарушение от обективна страна. На тази база се отправя и искане за неговата отмяна.

Ответната страна, редовно призована не е ангажирала представител и становище по жалбата.В придружителното писмо към преписката се прави бланкетно искане за потвърждаване на НП.

След като взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши преценка и анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице в законово установения срок по чл.59, ал.2 ЗАНН. Разгледана по същество, жалбата е основателна, при следните съображения:

В РП-Враца е било образувано БП№2478/22 г. за престъпление по чл.345, ал.2 НК за това, че на 12.04.22 г. в гр.Враца, по бул.“Хр.Ботев“-на надлеза на КАТ, настоящият жалбоподател управлява МПС-л.а.“Фиат Панда“ със съответен номер на рама, без регистрационни табели и нерегистриран по надлежния ред. В хода на разследването по въпросното БП било установено, че на въпросната дата и място, полицейски служители на ОДМВР-Враца забелязали управлявания от жалбоподателя горепосочен автомобил без регистрационни табели, при което го спрели за проверка.При проверката е констатирано, че освен че е без регистрационни табели, автомобилът изобщо няма регистрация. При тези констатации, полицейските служители уведомили компетентните разследващи органи и при условията на чл.356,ал.1,т.1 НПК е било започнато горепосоченото БП. В хода на разследването също така било установено, че процесният автомобил бил закупен наскоро/преди самата полицейска проверка/, а самото му управление е било предприето само и единствено с цел придвижването му до КАТ-Враца с цел процедура по регистрация, където е и бил регистриран веднага след въпросната полицейска проверка. При така установените факти, от страна на ВРП е последвало издаване на постановление от 15.06.22 г., с което воденото наказателно производство срещу жалбоподателя е прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1, вр.чл.24, ал.1, т.1 НК.Според мотивите на постановлението, установеното поведение на настоящия жалбоподател по управление на процесното МПС, само формално осъществява признаците на обществено опасно и противоправно деяние, но реално е лишено от обществена опасност по смисъла на чл.9, ал.2 НК, като в тази насока са изложени подробни фактически аргументи. В постановлението липсват изводи и констатации за това, че установеното поведение на обвиняемия-настоящ жалбоподател не само не осъществява състав престъпление по чл.345, ал.2, НК, но евентуално осъществява състав на административно нарушение. Поради това и препис от постановлението е било изпратено на сектор „ПП“-Враца само и единствено за сведение и преценка за това „налице ли са основания за предприемане на съответни действия по налагане на административно наказание.“.

След получаване на постановлението и само въз основа на същото, е било издадено и процесното НП, с което за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП, на жалбоподателя са наложени съответни наказания на основание чл.175, ал.3 ЗДвП.

Гореизложените фактически обстоятелства съдът възприе на базата на приобщените като доказателства писмени материали от приложената административна преписка и тези от цитираното БП№2478/22 г. на ВРП. Тези факти, в случая не се оспорват и от самия жалбоподател.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна, че обжалваното НП е незаконосъобразно и необосновано, при следните съображения:

1.Административно-наказателният процес е строго нормирана дейност, която съгласно правилата на чл.36, ал.1 ЗАНН започва по правило със съставяне на АУАН, който акт има едновременно констативна, обвинителна и сезираща функции, т.е. чрез съставянето на АУАН едновременно се установява административно нарушение, повдига се официално обвинение за извършване на правонарушение и се сезира съответен държавен орган, разполагащ с правомощия да реализира административно-наказателна отговорност чрез налагане на предвидено в закона административно наказание. Именно поради тези функции на АУАН, към издаването му са въведени точно определени изисквания, свързани с издаване в писмена форма, конкретно съдържание и задължителни реквизити по чл.42 ЗАНН и др. Едновременно с това и поради установеното законодателно, в т.ч. и в чл.6 от ЕКЗОПСЧ основно право на защита на всяко лице, да узнае в какво е обвинено и какво наказателно/административно-наказателно обвинение е повдигнато спрямо него, за да организира защитата си в пълен обем, са въведени и последващи законодателни изисквания относно съставянето и връчването на АУАН по чл.43-44 ЗАНН, обезпечаващо правото на излагане на възражения, представяне на доказателства и др.

Чл.36, ал.2 ЗАНН въвежда изключение от общото правило на ал.1, допускайки издаване на НП без съставен АУАН, в изрично уредените случаи на прекратено друго наказателно производство със съответен съдебен или прокурорски акт или в случай на отказано от прокурора образуване на друго наказателно производство за същото деяние, с препращане на материалите на

компетентния наказващ орган. В този смисъл, АНО може да издаде директно НП по реда на чл.36, ал.2 ЗАНН, без съставяне на АУАН само в случаите, когато е сезиран със съответно прокурорско постановление-за прекратяване на образувано ДП или за отказ за образуване на ДП, но само когато тези прокурорски актове съдържат изрични констатации за надлежно извършено правонарушение откъм време, място начин, субект, предмет и средство на извършване, степен на обществена опасност на извършеното и съответна форма или липса на вина, както и изрични констатации за това, че макар и да не представлява престъпление по НК, констатираното правонарушение осъществява състав на административно нарушение по съответния закон, за което следва да се реализира отговорност по реда на ЗАНН. С други думи, съдържанието на прокурорското постановление следва да покрива в достатъчна степен, поне минимално задължителните реквизити на редовен АУАН, съгласно чл.42, ал.1, т.3,4 и 5 ЗАНН, доколкото го замества като инициращ и правопораждащ административно-наказателното производство акт, в отклонение на редовната процедура по чл.36, ал.1 ЗАНН. В случаите, когато констатациите и изводите на прокурора в съответното постановление са спрели само на ниво, че не е налице престъпление по НК, а за това дали е налице административно нарушение –преценката се оставя изцяло на съответния наказващ орган, то тогава АНО при всички случаи би следвало след получаване на преписката да спази процедурата по чл.36, ал.1 и сл.ЗАНН, т.е. да извърши проверка на спорните обстоятелства и ако прецени, че са налице основания за реализиране на административно-наказателна отговорност, да отпочне такова производство по реда на чл.36, ал.1 ЗАНН с изначално съставяне на АУАН.

В конкретният случай и според горесцитираното съдържание на прокурорското постановление, същото не представлява годен титул за инициране на административно –наказателно производство по реда на чл.36, ал.2 НК, поради което и АНО е следвало да отпочне административно –наказателното производство по реда на редовната процедура на чл.36, ал.1 ЗАНН. Като не го е сторил и е издал директно обжалваното НП, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение от категорията на „абсолютните“ и неотстраними чрез друг способ, освен чрез отмяна на НП само на това формално основание.

2. По същество на спора и по-важно за конкретния случай: още в хода на проведеното наказателно производство и според цитираното съдържание на прокурорското постановление, по делото е установено, че управлението на процесното нерегистрирано МПС е било предприето от жалбоподателя след придобиването му, само и единствено с цел-надлежната му регистрация пред КАТ-Враца, като същевременно това управление е било констатирано именно в района на КАТ-Враца, а веднага след полицейската проверка, регистрацията е била извършена. Както е посочено и в постановлението на ВРП, с което настоящият съдебен състав изцяло се съгласява, с въпросното поведение на жалбоподателя по никакъв начин не са увредени обществените отношения-едновременно обект на защита, както от законовата разпоредба на чл.345, ал.2 НК, така и на тази по чл.140, ал.1ЗДвП. Не са установени по делото и никакви други мотиви и цели от страна на жалбоподателя, свързани с избягване и заобикаляне на други негови законови задължения, за да предприеме инкриминираното управление на процесното МПС. Няма и никакви други обективни данни, свързани с личността на жалбоподателя като правонарушител, в т.ч. и в качеството му на правоспособен водач на МПС и системен нарушител на ЗДвП.

При това положение, съдът приема, че инкриминираното поведение на жалбоподателя-управление на процесното, нерегистрирано МПС на инкриминираните с НП време и място, е лишено изцяло от обществена опасност не само като престъпление по чл.345, ал.2 НК, но и като административно нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП по смисъла на чл.6 ЗАНН. В този смисъл обжалваното НП се явява и необосновано и подлежи на отмяна и на това самостоятелно основание.

При този изход на делото, на жалбоподателя се дължи присъждане на разноски за осъществена правна помощ и заплатено според представените доказателства адвокатско възнаграждение в размер от 300.00 лв., което е и под минималния предвиден по чл.18, ал.2, вр.чл.7, ал.2, т.1 НРМАВ размер. Тъй като е под този минимален законов размер, то и възражението на ответната страна за прекомерност се явява неоснователно.

Водим от всичко гореизложено и основание чл.63 и сл. ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП№22-1795-000176/27.06.2022 г., издадено от Началник група към ОДМВР-Враца, РУ-Враца, с което на К. Н. К. от гр.Враца, с ЕГН:*****, за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.3 ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 200.00 лв. и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР-Враца ДА ЗАПЛАТИ на К. Н. К. от гр.Враца с ЕГН:*****, разноски за адвокатска защита в размер на 300.00 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Враца в 14-дневен срок от уведомяването на страните за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____